

C/2024/3306

3.6.2024

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Grecja) w dniu 30 stycznia 2024 r. – HF/Anexartiti Archi Dimosion Esodon

(Sprawa C-72/24, Keladis I ⁽¹⁾)

(C/2024/3306)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: HF

Druga strona postępowania: Anexartiti Archi Dimosion Esodon

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wartości statystyczne określone jako „ceny wejścia” (threshold values) – „ceny godziwe” (fair prices), opierające się na bazie danych statystycznych COMEXT Eurostatu i pochodzące z systemu informatycznego OLAF-u (AFIS-Anti Fraud Information System), którego zastosowanie stanowi Automated Monitoring Tool (AMT), oraz dostępne dla krajowych organów celnych poprzez ich systemy elektroniczne spełniają wymóg dostępności dla wszystkich podmiotów gospodarczych, jak stwierdzono w wyroku z dnia 9 czerwca 2022 r., C-187/21, Fawkes Kft. ⁽²⁾? Czy zawarte w nich dane są jedynie danymi zagregowanymi w rozumieniu definicji zawartej w obowiązujących w odnośnym okresie rozporządzeń nr 471/2009 ⁽³⁾ i nr 113/2010 ⁽⁴⁾ w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi?
- 2) Czy w ramach kontroli po zwolnieniu towarów, gdy przeprowadzenie kontroli fizycznej przywożonych towarów jest niemożliwe, wartości statystyczne w bazie danych COMEXT, w zakresie, w jakim uznaje się je za ogólnie dostępne i nie zawierają one jedynie danych zagregowanych, mogą zostać wykorzystane przez krajowe organy celne tylko w celu potwierdzenia ich uzasadnionych wątpliwości co do tego, czy wartość zgłoszona w zgłoszeniach stanowi wartość rynkową, to znaczy kwotę rzeczywiście zapłaconą lub należną za te towary, czy też także w celu ustalenia na tej podstawie ich wartości celnej zgodnie z metodą alternatywną, o której mowa w art. 30 ust. 2 lit. c) wspólnotowego kodeksu celnego (rozporządzenie nr 2913/1992) ⁽⁵⁾ [odpowiadającą metodzie zwanej „odliczeniową”, o której mowa w art. 7[4] ust. 2 lit. c) unijnego kodeksu celnego (rozporządzenie nr 952/2013) ⁽⁶⁾], lub ewentualnie inną metodą alternatywną? Jakie znaczenie dla odpowiedzi na to pytanie ma fakt, że nie można stwierdzić, iż towary identyczne lub podobne są obecnie przedmiotem sprzedaży w rozumieniu art. 152 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 ⁽⁷⁾ (rozporządzenia wykonawczego)?

⁽¹⁾ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa. Nie odpowiada ona rzeczywistej nazwie ani rzeczywistemu nazwisku żadnej ze stron postępowania.

⁽²⁾ Wyrok Trybunału z dnia 9 czerwca 2022 r., Fawkes, C-187/21, ECLI:EU:C:2022:458.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1172/95 (Dz.U. 2009, L 152, s. 23).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 113/2010 z dnia 9 lutego 2010 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 471/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi w odniesieniu do zakresu zgłaszanego handlu, definicji danych, sporządzania statystyk handlowych w podziale według charakterystyki działalności oraz według waluty fakturowania, a także w odniesieniu do szczególnych towarów lub przepływów (Dz.U. 2010, L 37, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. 1992, L 302, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. 2013, L 269, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. 1993, L 253, s. 1).

- 3) W każdym razie, czy korzystanie ze wspomnianych wartości statystycznych w celu ustalenia wartości celnej konkretnych przywożonych towarów, równoważne stosowaniu cen minimalnych, jest zgodne ze zobowiązaniami wynikającymi z międzynarodowego Porozumienia w sprawie ustalania wartości celnej Światowej Organizacji Handlu (WTO), zwanego również Porozumieniem w sprawie stosowania artykułu VII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994, którego stroną jest Unia Europejska, zważywszy, że porozumienie to wyraźnie zakazuje korzystania z cen minimalnych?
- 4) W odniesieniu do poprzedniego pytania: czy zastrzeżenie na rzecz zasad i postanowień ogólnych wyżej wymienionego międzynarodowego Porozumienia w sprawie stosowania artykułu VII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994, przewidziane w art. 31 ust. 1 wspólnotowego kodeksu celnego (rozporządzenie nr 2913/1992) w odniesieniu do metody tzw. ostatniej szansy ustalania wartości celnej, oraz związane z nim wyłączenie stosowania wartości minimalnych, przewidziane w ust. 2 tego artykułu [które nie jest zawarte w odpowiadającym mu przepisie art. 74 ust. 3 unijnego kodeksu celnego (rozporządzenie nr 952/2013)], mają zastosowanie tylko wówczas, gdy wykorzystywana jest ta metoda, czy też regulują wszystkie alternatywne metody ustalania wartości celnej?
- 5) Czy w przypadku ustalenia, że przy przywozie wykorzystano uproszczenie klasyfikacji w rozumieniu art. 81 wspólnotowego kodeksu celnego (rozporządzenie nr 2913/1992) [obecnie art. 177 unijnego kodeksu celnego (rozporządzenie nr 952/2013)], możliwe jest zastosowanie metody alternatywnej, o której mowa w art. 30 ust. 2 lit. c) wspólnotowego kodeksu celnego (rozporządzenie nr 2913/1992) [odpowiadającym art. 70 ust. 2 lit. c) unijnego kodeksu celnego (rozporządzenie nr 952/2013)], niezależnie od niejednorodności towarów zgłoszonych pod tym samym kodem TARIC w tym samym zgłoszeniu oraz wynikającej z tego fikcyjnej wartości towarów nieobjętych tym kodem klasyfikacji taryfowej?
- 6) Wreszcie, niezależnie od poprzednich pytań: czy przepisy ustawodawstwa greckiego, które regulują określenie osób zobowiązanych do zapłaty VAT z tytułu importu, są wystarczająco jasne zgodnie z wymogami prawa Unii w zakresie, w jakim wskazano w nich „tzw. właściciela przywożonych towarów” jako podatnika?
